

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/688/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111207175
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111207175.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Telefónica Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Einsteinova 24, IČO 35 848 863, v konaní zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO 36 862 711, proti odporcovi: N. A., štátnemu občanovi I. republiky, bytom T. T., K. XXX/XX, v konaní zastúpenému opatrovníčkou A. A., bytom ako odporca, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Skalica, Petrovská 10, v konaní zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, so sídlom Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča 1, o zaplatenie 578,33 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa, proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 30. júla 2013, č.k. 15C/108/2011-72, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka p o t v r d z u j e .

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 53,31 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,39 eur za obdobie od 01.04.2008 do zaplatenia a zo sumy 19,92 eur za obdobie od 03.05.2008 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 37,68 eur, spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 31.1.2008 do zaplatenia a zaplatenie 59,35 eur spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 1.3.2008 do zaplatenia zamietol. Konanie o návrhu navrhovateľa, v časti o zaplatenie 427,99 eur spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 24.5.2008 do zaplatenia, zastavil. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť, zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, náhradu trov konania v sume 83,34 eur za trovy právneho zastúpenia, k rukám JUDr. Jozefa Kempa, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania, podanom na súde dňa 30.3.2011, domáhal od odporcu zaplatenia ceny za poskytnuté služby a zmluvnej pokuty v celkovej výške 578,33 eur, spolu s príslušnými úrokmi z omeškania. Uviedol, že s odporcom uzatvorili zmluvu o pripojení, na základe ktorej, sa zaviazal poskytovať odporcovi elektronické telekomunikačné služby a odporca sa zaviazal za poskytnuté služby platiť odplatu podľa platného cenníka. K tejto zmluve uzatvorili účastníci aj dodatok, podľa ktorého sa odporca zaviazal zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu 427,99 eur v prípade, že poruší niektorú z povinností podľa dodatku k zmluve, čo povedie k odstúpeniu navrhovateľa od zmluvy o pripojení. Odporca nezaplatil riadne a včas cenu poskytnutých služieb, v sume 150,34 eur, čím porušil svoje zmluvné povinnosti a navrhovateľovi vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v dojednanej výške. V priebehu konania vzal navrhovateľ späť svoj návrh, v časti prevyšujúcej sumu 150,34 eur, ktorú navrhovateľ vyfakturoval odporcovi za poskytnuté telekomunikačné služby. Do konania

na stranu odporcu, vstúpilo ako vedľajší účastník, občianske združenie na ochranu práv spotrebiteľov. Namietol premlčanie práva navrhovateľa na zaplatenie súm 37,68 eur s príslušenstvom a 59,35 eur s príslušenstvom, keď svoje právo na ich zaplatenie, uplatnil navrhovateľ na súde až po uplynutí trojročnej premlčacej doby, nakoľko právo na ich zaplatenie mohol navrhovateľ vykonať dňa 31.1.2008, resp. 1.3.2008, ale návrh na súde podal až dňa 30.3.2011.

Ďalej s odkazom na ust. §§ 80, písm. b/ O.s.p., 100, ods. 1,101, 517, ods. 1,2 OZ okresný súd v odôvodnení uviedol, že posúdením výsledkov vykonaného dokazovania a s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania odporcu, dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný len čiastočne. Odporca sa zmluvne zaviazal platiť navrhovateľovi za poskytnuté služby dohodnutú cenu. Ceny poskytnutých služieb, ktoré navrhovateľ odporcovi vyúčtoval faktúrami č. 1000409426 na 33,39 eur /1.005,80 Sk/ so splatnosťou 31.3.2008 a č. 1000503449 na 19,92 eur /600,- Sk/ so splatnosťou 2.5.2008, odporca nezaplatil v lehotách splatnosti jednotlivých faktúr a neurobil tak ani doposiaľ. Keďže odporca doposiaľ svoju povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 53,31 eur /33,39 + 19,92/, vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu medzi ním a navrhovateľom nesplnil, v súlade s ustanovením § 80 písm. b) O.s.p. súd odporcovi týmto rozhodnutím, splnenie uvedenej povinnosti uložil. Keďže odporca je so splnením svojho dlhu v omeškaní, podľa § 517 Občianskeho zákonníka vznikol navrhovateľovi nárok, požadovať od neho aj zaplatenie úrokov z omeškania z nezaplateného peňažného dlhu. V zmysle uvedeného potom súd navrhovateľovi priznal popri istine dlhu, aj úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne, čo zodpovedá ustanoveniam nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., a to z jednotlivých fakturovaných cien služieb za obdobie odo dňa nasledujúceho, po splatnosti jednotlivých faktúr až do zaplatenia. Takto súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 53,31 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 33,39 eur od 01.04.2008 do zaplatenia a zo sumy 19,92 eur od 03.05.2008 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Pokiaľ ide o navrhovateľom ďalej uplatňované právo na zaplatenie faktúr č. 1000226151 na 37,68 eur /1.134,90 Sk/ so splatnosťou 30.1.2008 a č. 1000336601 na 59,36 eur /1.788,20 Sk/ so splatnosťou 29.2.2008, tu súd musel posúdiť námietku premlčania, ktorú v konaní vzniesol vedľajší účastník na strane odporcu. Právo navrhovateľa na zaplatenie ceny služieb poskytnutých odporcovi, sa premlčuje v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka v premlčacej dobe tri roky /nejde o právo, na ktoré by Občiansky zákonník, prípadne iný právny predpis stanovoval osobitný premlčaciu dobu/ a táto plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, teda odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr. Právo navrhovateľa na zaplatenie faktúry č. 1000226151 na 37,68 eur /1.134,90 Sk/ so splatnosťou 30.1.2008, sa mohlo prvýkrát vykonať dňa 31.1.2008 a premlčacia doba, ktorá začala v ten deň plynúť, uplynula dňa 31.1.2011. Právo navrhovateľa na zaplatenie faktúry č. 1000336601 na 59,36 eur /1.788,20 Sk/ so splatnosťou 29.2.2008, sa mohlo prvýkrát vykonať dňa 1.3.2008 a premlčacia doba, ktorá začala v ten deň plynúť, uplynula dňa 1.3.2011. Navrhovateľ svoj návrh na začatie konania o zaplatenie uvedených fakturovaných cien služieb, podal na súde až dňa 30.3.2011, teda po uplynutí premlčacej doby. Námietka premlčania vznesená v konaní vedľajším účastníkom na strane odporcu, tak bola dôvodná a preto súd podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nemohol navrhovateľovi právo na zaplatenie ceny služieb 37,68 eur a 59,36 eur priznať. Preto súd návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 37,68 eur spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 31.1.2008 do zaplatenia a zaplatenie 59,35 eur spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 1.3.2008 do zaplatenia, zamietol. V časti o zaplatenie 427,99 eur spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 24.5.2008 do zaplatenia, vzal navrhovateľ svoj návrh na začatie konania späť a preto v tejto časti, súd konanie o návrhu navrhovateľa, podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V danej právnej veci, bol v konaní pomerne úspešnejší odporca, keď súd zamietol návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 97,03 eur /37,68 + 59,35/, pričom i zastavenie konania v časti o zaplatenie 427,99 eur je potrebné pripočítať k dobru odporcu, keďže by v tejto časti, mal podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., právo na náhradu trov konania, keďže navrhovateľ v tejto časti späťvzatím návrhu, zaviniel zastavenie konania. Odporca si však náhradu trov konania neuplatnil a preto súd podľa § 151 ods. 1 O.s.p., odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže o náhrade trov konania, sa rozhoduje len na návrh. Na druhej strane si právo na náhradu trov konania, uplatnil vedľajší účastník na strane odporcu a keďže pomerný úspech odporcu vo veci, sa vzťahuje aj na neho, súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, priznal proti navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v pomernej časti 90,78 % / čistý úspech odporcu je 525,02 eur (97,03 + 427,99 - 53,31 eur priznané navrhovateľovi), čo v pomere k

predmetu konania 578,33 eur predstavuje 90,78 %/. Trovy vedľajšieho účastníka, predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia v konaní, ktoré tvorí tarifná odmena 38,18 eur za prevzatie a prípravu zastúpenia + 7,63 eur režijný paušál, tarifná odmena 38,18 eur za písomné vyjadrenie k návrhu navrhovateľa + 7,81 eur režijný paušál. Výška tarifnej odmeny za úkony advokáta vedľajšieho účastníka, bola vypočítaná podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Výška režijného paušálu bola určená podľa § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky, ako jedna stotina výpočtového základu pre roky 2012 a 2013, v ktorých boli úkony právnej pomoci vykonané. Celkovo tak trovy konania vedľajšieho účastníka, sú 91,80 eur, z čoho 90,78 % je 83,34 eur. Povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 83,34 eur, uložil súd navrhovateľovi k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku, v časti, ktorou okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi, nebude priznaná náhrada trov konania, ale naopak, táto bude priznaná navrhovateľovi, z dôvodu toho, že prvostupňový súd nesprávne právne vec posúdil, čím uplatnil dôvod odvolania v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.. V odôvodnení odvolania uviedol, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli podľa neho nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V tomto smere poukázal na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 17Co/91/2012, podľa ktorého sa súd musí, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania zaoberať tým, či takéto trovy konania, boli účelne vynaložené, na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Uviedol, že vedľajší účastník, je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľa a výkonom ochrany spotrebiteľských práv, napíňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého, bolo založené. Zámerom zákonodarcu, pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými, bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť, bez potreby právneho zastúpenia, zastupovať spotrebiteľov, z ktorého dôvodu, by malo združenie disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Uviedol, že nespochybňuje ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie, ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu, aj zákonom privilegovaného. Uviedol, že tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Podľa jeho názoru, vzniknuté trovy sú účelové, pretože ide o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa, ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu, v súvislosti s čím je potom otázne, či je účelom vstupu do konania ochrana spotrebiteľa, alebo zisk z priznaných trov. Podľa jeho názoru tým, že súd priamo z úradnej povinnosti prihliada na ochranu spotrebiteľa, nie je potrebné, aby vznikali ďalšie trovy právnym zastúpením vedľajšieho účastníka, ktorý podľa neho, nie je v konaní žiadnym prínosom. Uviedol, že z ust. § 93 O.s.p. nemožno vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka, preto v tejto otázke musí mať súd jasno, pričom nie je možné použiť domnienku podľa § 101,ods. 3 O.s.p. Ďalej poukázal na to, že Ministerstvo hospodárstva SR, podporuje činnosť spotrebiteľských združení aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi. Súčasne uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, v sume 32,28 eur, titulom trov právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník, ani odporca, nevyužili svoje právo, písomne sa k podanému odvolaniu vyjadriť.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu, je v napadnutej časti vecne správny, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

Rozsudok okresného súdu je odôvodnený v súlade s kritériami uvedenými, v ust. § 157 ods. 2 O.s.p, je správny, úplný a presvedčivý, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p., sa odvolací súd s odôvodnením rozsudku okresného súdu v napadnutej časti, plne stotožňuje. Rozsudok okresného súdu v ostatných častiach, z hľadiska jeho vecnej správnosti nepreskúmaval, pretože vo vzťahu k nim, rozhodnutie prvostupňového

súdu napadnuté nebolo, teda v týchto častiach, nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 ods. 1,3 O.s.p.).

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa, uviesť nasledovné:

Okresný súd v prejednávanej veci, sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo skončené čiastočným zastavením v dôsledku späťvzatia, čiastočným zamietnutím návrhu navrhovateľa a súčasne jeho čiastočným úspechom, zaoberal pomerom úspechu účastníkov v konaní, z hľadiska ust. § 142, ods. 2 O.s.p. a tým, kto do časti, v ktorej bolo konanie zastavené, toto procesne zaviniť z hľadiska ust. § 146, ods. 2, veta prvá O.s.p..

Správny bol záver okresného súdu, že v konaní bol pomerne úspešnejší odporca a v časti zastavenia konania, že toto procesne zaviniť navrhovateľ, kumuláciou ktorých princípov, prináleží odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, právo na náhradu trov konania, ktoré im vznikli.

Trovy konania vedľajšieho účastníka, predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“).

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka, predstavuje neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka, majú právnické vzdelanie a samotné združenie má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa, nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2, ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník, vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti, ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom, možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník, využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Okresný súd priznal správne, ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom rozsudku špecifikoval.

Nedôvodnou je aj odvolacia námietka navrhovateľa, týkajúca sa toho, že vstup vedľajšieho účastníka do konania, je podmienený súhlasom účastníka, na strane ktorého vystupuje.

Podľa § 93 ods. 1, 3 O.s.p., ako vedľajší účastník, sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi, zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva, alebo určenie, či tu manželstvo je, alebo nie je. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Ako vedľajší účastník, sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi, zúčastniť v konaní aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti, je ochrana práv podľa osobitného predpisu. O prípustnosti vedľajšieho účasti, súd rozhodne len na návrh.

Ust. § 93 ods. 3 O.s.p. upravuje spôsob, akým vedľajší účastník vstupuje do konania. Ak má vedľajší účastník vstúpiť do konania po jeho začatí (a to aj v priebehu odvolacieho konania), môže sa tak udiť 1/ neformálne, t.j. bez rozhodnutia súdu, alebo 2/ na základe rozhodnutia súdu, teda formálne. O

neformálny vstup ide v prípade, ak k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, dochádza na základe vlastnej iniciatívy s tým, že žiaden z účastníkov, ani potencionálny vedľajší účastník výslovne nenavrhol, aby súd rozhodoval o pripustení vedľajšieho účastníka do konania. V tomto prípade, sa vedľajší účastník stáva nositeľom procesných práv a povinností, doručením jeho oznámenia súdu, že vstupuje do konania, ako vedľajší účastník, resp. doručením jeho oznámenia, že na výzvu niektorého z účastníkov do konania vstupuje za predpokladu, že nikto nemal námietky proti jeho vstupu do konania (t.j. nepodal návrh súdu na rozhodnutie o jeho neprípustení do konania). V takomto prípade, súd o prípustnosti jeho vstupu do konania, nerozhoduje. Ak však niektorý účastník konania, namieta vstup vedľajšieho účastníka do konania, vtedy je súd povinný vyhodnotiť splnenie predpokladov účasti vedľajšieho účastníka v konaní, vydaním rozhodnutia, v ktorom prípade ide tzv. formálny vstup. O prípustnosti vedľajšieho účastníka, súd rozhodne len na návrh. Prípustnosťou vedľajšieho účastníka v konaní, sa teda súd zaoberá až potom, čo buď ten, ku ktorému sa účastník pridružil, alebo jeho odporca, namieta neprípustnosť takéhoto vstupu (R57/2009).

Z cit. zákonných ustanovení teda vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, má Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, oprávnenie vystupovať v predmetnom konaní, ako vedľajší účastník na strane odporcu, teda spotrebiteľa, pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu, mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava, uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník, má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno z toho vyvodiť len jediný záver a to ten, že vedľajší účastník má rovnako, ako akýkoľvek hlavný účastník, jednak právo na právnu pomoc pre súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania, realizuje aj možnosťou zabezpečiť si prípadné kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

Vychádzajúc z platnej právnej úpravy, zmyslom vedľajšieho účastníctva, je „pomoc v spore“, niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník, je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia, je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, alebo je v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p., daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv, podľa osobitného predpisu tak, ako je tomu v preskúmvanej veci. V danom prípade teda, vedľajší účastník pomáha odporcovi v spore a môže preto využiť všetky zákonom dovolené možnosti. Postavenie vedľajšieho účastníka, charakterizujú rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastníka, na stranu ktorého sa pripojil. Jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie. V danom prípade nepochybne v preskúmvanej veci o sporové konanie ide. V preskúmvanej veci, námietka proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania vznesená zo strany žiadneho z účastníkov nebola, rovnako odporca, ani jeho v konaní ustanovená opatrovníčka, nevzniesli námietky proti jeho vstupu. Z uvedených dôvodov, okresný súd o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania nerozhodoval, keďže oprávnenie na vstup vedľajšieho účastníka do konania, pripúšťa bez ďalšieho citovaná právna úprava.

Odvolačný súd z vyššie uvedených dôvodov, nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné, než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania, bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., §151, ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, pretože mu v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.